

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3151/2568

บริษัท อ.โจทก์ นาง ส. ในฐานะพนักงานตรวจแรงงานจำเลย นาย ข.จำเลย ร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13, ป.พ.พ. มาตรา 577

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์จะรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่จำเลยร่วมมีต่อบริษัท ม. อันหมายความว่ารวมถึงระยะเวลาการทำงานของจำเลยร่วม ในกรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคล ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13 นั้น จะต้องเป็นกรณีที่นายจ้างเดิมมีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง โอน หรือควบกับนิติบุคคลใด และมีผลทำให้ลูกจ้างไปเป็นลูกจ้างของนายจ้างใหม่ เมื่อได้ความว่าบริษัท ม. และโจทก์ต่างจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน โดยบริษัท ม. เป็นนายจ้างผู้นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมเพียงแค่งวดเดือนกุมภาพันธ์ 2545 และโจทก์เป็นนายจ้างผู้นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมต่อมาตั้งแต่งวดเดือนมีนาคม 2545 แต่ตามหนังสือรับรองของบริษัท ม. ปรากฏว่าบริษัท ม. เป็นบริษัทร้างและสิ้นสภาพนิติบุคคลตั้งแต่วันที่นายทะเบียนได้ขีดชื่อออกจากทะเบียนในวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หลังจากบริษัท ม. นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมในงวดเดือนกุมภาพันธ์ 2545 ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายแล้ว บริษัท ม. ก็ยังคงดำเนินกิจการของตนเองต่อไปโดยไม่ได้มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง โอน หรือควบกับนิติบุคคลใด เพื่อให้มีสถานะเป็นโจทก์แต่อย่างใด กรณีที่จำเลยร่วมไปทำงานกับโจทก์จึงมิใช่เป็นการเปลี่ยนตัวนายจ้างอันจะทำให้โจทก์ซึ่งเป็นนายจ้างใหม่ต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่อันเกี่ยวกับลูกจ้างจากนายจ้างเดิมทุกประการตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13 ดังกล่าว แต่การโอนย้ายของจำเลยร่วมมีลักษณะเป็นกรณีที่บริษัท ม. ซึ่งเป็นนายจ้าง โอนย้ายจำเลยร่วมไปเป็นลูกจ้างโจทก์โดยจำเลยร่วมยินยอมตาม ป.พ.พ. มาตรา 577 วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยร่วมมาทำงานกับโจทก์ก็เพราะผลของการโอนตามบทบัญญัติดังกล่าว มิใช่จำเลยร่วมลาออกจากบริษัท ม. แล้วมาสมัครเข้าทำงานกับโจทก์ใหม่ฐานะความเป็นลูกจ้างของจำเลยร่วมย่อมไม่สิ้นสุดลง การนับอายุงานจึงต้องนับต่อเนื่องกัน เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น เมื่อการโอนย้ายดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดมิให้นับอายุงานต่อเนื่อง การนับอายุงานของจำเลยร่วมจึงต้องนับต่อเนื่องกันไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ 96/2564 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2564 จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างการพิจารณา ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งเรียกนายชวลิต เข้ามาเป็นจำเลยร่วม จำเลยร่วมให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดีแรงงานพิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ โจทก์ฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกัน และที่ศาลแรงงานกลางรับฟังเป็นยุติได้ความว่า โจทก์จ้างจำเลยร่วมเข้าทำงานเป็นผู้จัดการแผนกจัดส่ง ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ 34,500 บาท วันที่ 30 ธันวาคม 2563 โจทก์เลิกจ้างจำเลยร่วม เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจโดยจ่ายค่าชดเชยเพียง 300 วัน ซึ่งคำนวณค่าชดเชยจากอายุงาน 19 ปี 9 เดือน และค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า รวมเป็นเงิน 379,500 บาท จำเลย

ร่วมยื่นคำร้องต่อจำเลยว่า โจทก์จ่ายค่าชดเชยให้ไม่ครบถ้วน จำเลยสอบสวนและมีคำสั่งที่ 96/2564 เรื่อง ค่าชดเชย ลงวันที่ 25 มีนาคม 2564 ให้โจทก์จ่ายค่าชดเชยที่จ่ายไม่ครบจำนวน 115,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ในระหว่างผิดนัดให้แก่จำเลยร่วม บริษัท ส. บริษัท ม. และโจทก์ มีนายสุกชัย และนางกรุณา เป็นกรรมการผู้มีอำนาจของทั้งสามบริษัท จำเลยร่วมทำงานต่อเนื่อง ไม่เคยลาออก และทำงานในหน้าที่เดิมโดยได้รับสิทธิเหมือนเดิมแม้จะมีการเปลี่ยนสถานที่ทำงานกับทั้งสามบริษัทตั้งแต่ปี 2534 การมอบหมายงาน การย้ายที่ทำงานของจำเลยร่วมอยู่ภายใต้การควบคุมของนายสุกชัย เดิมจำเลยร่วมทำงานเป็นลูกจ้างบริษัท ส. ต่อมาถูกโอนมาเป็นลูกจ้างบริษัท ม. และถูกโอนมาเป็นลูกจ้างของโจทก์ ตามลำดับ การโอนย้ายงานดังกล่าวมิได้มีการตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นว่าห้ามมิให้นับอายุงานต่อเนื่องแต่ประการใด แล้วศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า จำเลยร่วมเป็นลูกจ้างของโจทก์ซึ่งเป็นนายจ้างคนใหม่ด้วยผลของการโอนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13 โจทก์ในฐานะนายจ้างคนใหม่ต้องรับไว้ทั้งสิทธิและหน้าที่อันเกี่ยวกับลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน การนับอายุงานของจำเลยร่วมจึงต้องนับต่อเนื่องกันตั้งแต่จำเลยร่วมเริ่มทำงานให้แก่บริษัท ม. จำเลยร่วมจึงมีอายุงานรวม 25 ปี มิใช่ 19 ปี 9 เดือน โจทก์จึงจ่ายค่าชดเชยให้แก่จำเลยร่วมขาดไปดังที่จำเลยได้วินิจฉัยไว้ คำสั่งของจำเลยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุเพิกถอน ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยว่า โจทก์อุทธรณ์ว่า ขณะโจทก์รับจำเลยร่วมเข้าเป็นพนักงาน นายสุกชัยและนางกรุณายังไม่ได้เป็นกรรมการของโจทก์ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการตกลงกันให้นับอายุงานต่อเนื่องจากบริษัท ม. ระหว่างจำเลยร่วมกับโจทก์ จึงนับอายุงานต่อเนื่องไม่ได้นั้น เป็นการอุทธรณ์เพื่อให้ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษฟังข้อเท็จจริงใหม่ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่โจทก์อุทธรณ์มา จึงเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานกลาง เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามกฎหมาย จึงไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า อุทธรณ์ของโจทก์เป็นอุทธรณ์ในข้อกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาอุทธรณ์ของโจทก์แล้ว เป็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่โจทก์และจำเลยร่วมไม่ได้มีข้อตกลงเรื่องการนับอายุงานต่อเนื่องจากบริษัท ม. ทั้งที่โจทก์และบริษัทดังกล่าวเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกันนั้น จะเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวนายจ้างตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ที่โจทก์ต้องนับอายุงานของจำเลยร่วมต่อเนื่องจากบริษัท ม. ดังที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยหรือไม่ โดยมีได้มีการโต้แย้งข้อเท็จจริงใดที่ศาลแรงงานกลางรับฟังมาแต่อย่างใดเลย จึงมิใช่เป็นการอุทธรณ์โต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานกลางดังที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัย ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น และเมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกาแล้ว เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามอุทธรณ์ของโจทก์ดังกล่าวไปเสียทีเดียวโดยไม่ต้องย้อนสำนวนให้ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิจารณาพิพากษาใหม่ โดยศาลฎีกาเห็นว่า การที่โจทก์จะรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่จำเลยร่วมมีต่อบริษัท ม. อันหมายความว่ารวมถึงระยะเวลาการทำงานของจำเลยร่วม ในกรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13 นั้น จะต้องเป็นกรณีที่นายจ้างเดิมมีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง โอน หรือควบกับนิติบุคคลใด และมีผลทำให้ลูกจ้างไปเป็นลูกจ้างของนายจ้างใหม่ เมื่อได้ความว่าบริษัท ม. และโจทก์ต่างจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน โดยตามใบแจ้งยอดเงินสมทบสมาชิก กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ในส่วนเอกสาร

ลูกจ้างหมายเลข 4/1 ปรากฏว่า บริษัท ม. เป็นนายจ้างผู้นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมเพียงแค่งวดเดือนกุมภาพันธ์ 2545 และโจทก์เป็นนายจ้างผู้นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมต่อมาตั้งแต่งวดเดือนมีนาคม 2545 แต่ตามหนังสือรับรองของบริษัท ม. ปรากฏว่าบริษัท ม. เป็นบริษัทร้างและสิ้นสภาพนิติบุคคลตั้งแต่วันที่นายทะเบียนได้ขีดชื่อออกจากทะเบียนในวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หลังจากบริษัท ม. นำส่งเงินสมทบของจำเลยร่วมเข้ากองทุนประกันสังคมในงวดเดือนกุมภาพันธ์ 2545 ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายแล้ว บริษัท ม. ก็ยังคงดำเนินกิจการของตนเองต่อไปโดยไม่ได้มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง โอนหรือควบกับนิติบุคคลใด เพื่อให้มีสถานะเป็นโจทก์แต่อย่างใด กรณีที่จำเลยร่วมไปทำงานกับโจทก์จึงมิใช่เป็นการเปลี่ยนตัวนายจ้างอันจะทำให้โจทก์ซึ่งเป็นนายจ้างใหม่ต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่อันเกี่ยวกับลูกจ้างจากนายจ้างเดิมทุกประการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 13 ดังกล่าว แต่การโอนย้ายของจำเลยร่วมมีลักษณะเป็นกรณีของบริษัท ม. ซึ่งเป็นนายจ้างโอนย้ายจำเลยร่วมไปเป็นลูกจ้างโจทก์โดยจำเลยร่วมยินยอมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 577 วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยร่วมมาทำงานกับโจทก์ก็เพราะผลของการโอนตามบทบัญญัติดังกล่าว มิใช่จำเลยร่วมลาออกจากบริษัท ม. แล้วมาสมัครเข้าทำงานกับโจทก์ใหม่ ฐานะความเป็นลูกจ้างของจำเลยร่วมย่อมไม่สิ้นสุดลง การนับอายุงานจึงต้องนับต่อเนื่องกัน เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น เมื่อการโอนย้ายดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดมิให้นับอายุงานต่อเนื่อง การนับอายุงานของจำเลยร่วมจึงต้องนับต่อเนื่องกันไป ที่ศาลแรงงานกลางให้นับอายุงานของจำเลยร่วมต่อเนื่องกันตั้งแต่ช่วงที่จำเลยร่วมเริ่มทำงานกับบริษัท ม. จนจำเลยร่วมสิ้นสุดการทำงานกับโจทก์ส่งผลให้โจทก์ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่จำเลยร่วมเพิ่มเติมตามคำสั่งของจำเลยที่ 96/2564 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2564 แล้วเห็นว่าคำสั่งของจำเลยดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีเหตุเพิกถอนมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3939/2557 ที่โจทก์อ้างมาในอุทธรณ์ ไม่อาจนำมาใช้เทียบเคียงได้ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ และให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

สุจินต์ เชี่ยวชาญศิลป์ · พงษ์รัตน์ เครือกลิ่น · วิสุทธิ์ กลิ่นพร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3151/2568>